Pregaria.cat

Entrada

Punxar la bombolla del jo invasiu

Per pregaria.cat el dt., 12/06/2012 - 09:00

No saps com estava de carregada ahir a la nit. Em va semblar insuportable que les quatre vegades que vaig intentar expressar la meva opinió, no em van deixar parlar. És veritat que hi havia molta gent a l'assemblea, i que tots tenien ganes de parlar. Però, ja està bé!

No podia tornar a casa amb aquell pes immens dintre del cor; ben cert que anava a cent. Vaig voltar pels carrers del centre i més tard, sense cap mena de pla, vaig a anar a parar a la zona olímpica.

Sempre em passa el mateix. Sóc una persona tan normal que no crido l'atenció. Si fos més maca segur que els agradaria escoltar-me. Sempre és interessant que parli una tia maca!! Si anés en cadira de rodes... doncs també, segur. Sóc normal...sóc ... sóc...normal.

Potser que punxi la bombolla del meu ego. Ja està bé, no creus? Voldria estar en pau amb mi mateixa. Sóc com sóc i prou, i són ells els que es perden les meves opinions; perquè crec que el que volia dir valia la pena.

Ostres!.. això de punxar la bombolla del jo, ara no sé on ho he llegit, però està bé. Es deu inspirar en la bombolla immobiliària. Ara estan de moda les bombolles... ves per on!

Torno cap a casa. He estat una estona asseguda a terra contemplant la gent. És tard. Aquella parella s'ha aturat al meu davant i m'han preguntat si em passava alguna cosa. Els dic: *estic punxant la bombolla del meu ego invasiu.* Quin riure, ells i jo!

Saps, ara prego. Recordo el que vas dir: *Qui vulgui guanyar la vida la perdrà, però aquell que la perdi per mi la guanyarà.* Això , Senyor, és el que ara en diem *punxar la bombolla del jo.*

A punt ja de dormir, entenc que se'm està obrint una nova forma de viure. Tu, els altres, ... tanta gent... *Estic punxant la bombolla immobiliària, aquest jo que és immòbil, perquè només es mou per a ell.*

Ja veus com a partir de la vida Ell m'ha obert els ulls a la realitat de que estava absolutament centrada en mi. Però ahir vaig punxar.

Jesús Renau sj.